

Οι ιδιοτροπίες και οι παραξενιές σοβαροί κίνδυνοι στην πνευματική μας ζωή!

Γράφει ο π. Αντώνιος Χρήστου *.

**Άρθρο : Οι ιδιοτροπίες και οι παραξενιές
σοβαροί κίνδυνοι στην πνευματική μας ζωή!
π. Αντώνιος Χρήστου**

Αγαπητοί μας Αναγνώστες, είναι γεγονός ότι εδώ και καιρό θέλαμε να ασχοληθούμε με αυτό το θέμα σε κάποιο άρθρο μας και τελικά νομίζουμε ότι ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, γιατί κακά τα ψέματα το κακό έχει παραγίνει και μάλιστα «σε καλούς» κατά τα άλλα Χριστιανούς που ενώ είναι γεμάτοι από ιδιοτροπίες και παραξενιές, τις προσπερνούν έτσι απλά και κάνουν σαν να μη συμβαίνει τίποτα, αλλά δυσκολεύουν τις ζωές των άλλων σε τέτοιο σημείο που πραγματικά «πνίγονται» στη συναναστροφή και ακόμη πιο δύσκολα κατά την κοινή συμβίωση στην ίδια στέγη σε οικογενειακό και επαγγελματικό περιβάλλον! Ας ξεκινήσουμε .....

Είναι γεγονός ότι στην Ορθόδοξη Εκκλησία, η σωτηρία δεν είναι ένα ατομικό γεγονός, αλλά μια διαδικασία πιο ευρύτερη και πάνω από το εγώ μας στην τριαδική μας προοπτική, έναντι της σχέσης μας:

- α) με τον Θεό.
- β) με τον συνάνθρωπο και

γ) με τον ίδιο μας τον εαυτό!

Έτσι κατανέμονται και οι αμαρτίες μας στη πνευματική ζωή, αμαρτίες-αστοχίες που κάνουμε στον Θεό π.χ. αν δεν εκκλησιάζομαι και δεν προσεύχομαι, β) προς τον συνάνθρωπο π.χ. αν τον κατακρίνω ή τον κλέβω ή τον φονεύω κτλ. και γ) στον ίδιο μου τον εαυτό π.χ. αν παίρνω ναρκωτικά ή αν αυτοϊκανοποιούμαι κτλ.! Εκεί εστιάζεται και ο αγώνας μας έναντι των παθών και αμαρτιών μας, ώστε με τη χάρη Του Θεού να είμαστε ο νέος άνθρωπος ο ανακαινισμένος ο οποίος κινείται στο φως της Αναστάσεως διώχνοντας κάθε σκιά και κάθε μελανό σημείο.

Έχοντας υπόψη μας αυτά, προχωράμε τώρα πιο ρεαλιστικά στην καθημερινότητά μας. Αν δεν είμαστε κοντόφθαλμοι, αν δούμε τον εαυτό μας λίγο πιο αντικειμενικά και όχι μέσω του πρίσματος της εγωπάθειάς μας, θα διαπιστώσουμε ότι όλοι λίγο πολύ, έχουμε αναπτύξει διάφορες ιδιοτροπίες και παραξενιές, άλλες ελαφριές και ασήμαντες π.χ. να με πειράζει η μουσική, άλλες όμως βαριές και πολύ σημαντικές (να είμαι κακομαθημένος, όλα να μου φταίνε κτλ.) και όσο διαιωνίζονται και δεν κάνουμε κάτι για να απαλλαγούμε από αυτές μας κάνει μισητούς και δυσάρεστους στους συνανθρώπους μας ακόμη στη σύζυγο ή τον σύζυγο και τα παιδιά μας ή τους γονείς μας, με αποτέλεσμα στη συνέχεια να μας αποφεύγουν και να αποστρέφονται ακόμη και να διακόπτουν κάθε επαφή μαζί μας. Η εποχή μας ονομάζει αυτούς τους ανθρώπους «Τοξικούς» αλλά για την Εκκλησία μας που είναι φιλόστοργη μάνα, τους ονομάζει απλά πνευματικά ασθενείς που έχουν ανάγκης προσευχής, παραδειγματισμού και φωτισμού για να ξεπεράσουν αυτές τις ιδιοτροπίες και να γίνουν άνθρωποι αγάπης, πραότητος και δικαιοσύνης.

Το πως δημιουργούνται αυτές οι ιδιοτροπίες και οι παραξενιές στον χαρακτήρα μας που μάλιστα γίνεται κομμάτι του εαυτού μας που δεν μπορούμε εύκολα να το αλλάξουμε, είναι πολλοί παράγοντες που το διαμορφώνουν.

Από το κοινωνικό και το οικογενειακό περιβάλλον το οποίο μεγαλώνει κανείς, από βιολογικούς-γονιδιακούς παράγοντες που κληρονομήσαμε, ακόμη και η στιγμή της σύλληψής μας και αν ήμασταν επιθυμητή ή ανεπιθυμητή εγκυμοσύνη όλα παίζουν το ρόλο τους. Αν όλα αυτά είναι συνειδητά ή ασυνείδητα και αυτό είναι μεγάλη κουβέντα. Σίγουρα μεγάλο ρόλο παίζει πόσες και σε πιο βαθμό πληγωθήκαμε και τραυματιστήκαμε ψυχικά από συμπεριφορές και υπαιτιότητες άλλων, στο οικογενειακό, σχολικό, φοιτητικό περιβάλλον αλλά και στην υπόλοιπη κοινωνική, επαγγελματική και προσωπική ζωή!

Πολλοί άνθρωποι ήταν πρωτοπόροι και φοβεροί σε κάποιους τομείς π.χ. την επιστήμη, τις τέχνες, τον αθλητισμό κ.α., αλλά στη προσωπική τους ζωή ή στους συνεργάτες τους και στο ευρύ κοινό να φέρονται απαίσια ή χωρίς ευγένεια υποτιμητικά και απότομα! Όμως για να είναι κάποιος πραγματικά μεγάλος φαίνεται από την καθημερινότητά του και όχι μόνο βγάζοντας ένα προσωπίο και δίνοντας απλά καλές παραστάσεις σε ένα διαρκές φαίνεσθε.

Είναι τραγικό να αραδιάζουμε συνέχεια απαιτήσεις στους άλλους και να μη κάνουμε μια προσπάθεια έστω να ξεπεράσουμε τις φοβίες μας και τις παραξενιές μας. Άλλωστε είναι συνειδητή μας επιλογή να τις διατηρούμε και να μη τις καταπολεμούμε να φύγουν από πάνω μας ξαφνικά όπως και ακριβώς ήρθαν ..!

Κλείνοντας το άρθρο μας, καταλαβαίνει κανείς ότι ένας χριστιανός είναι αντιφατικό να έχει ιδιοτροπίες και παραξενιές με την ιδιότητά του. Ίσα ίσα η χριστιανική μας ιδιότητα που έχει ως προϋπόθεση την καταπολέμηση του «εγώ» και να βάζουμε προτεραιότητα το «εμείς», σημαίνει ακριβώς ότι μεγαλύτερη αξία είναι ότι το κριτήριο της σωτηρίας μας είναι πως φερθήκαμε στον συνάνθρωπο και τι κάναμε ώστε η συμβίωσή μας μαζί με τους άλλους να είναι πιο ομαλή και ειρηνική! Η φράση «Έτσι είμαι και σε όποιον αρέσω» δεν είναι χριστιανική γιατί εμείς θέλουμε να αρέσουμε στον Χριστό και στην εικόνα του τον άνθρωπο! Φυσικά έχουμε τον χαρακτήρα μας και

την ιδιοσυγκρασία μας αλλά όχι με την έννοια της ιδιοτροπίας που μας κάνει πραγματικά ταλαιπωρημένες υπάρξεις που ταλαιπωρούμε άλλους!

Ας εντοπίσουμε και ας καταπολεμήσουμε τις ιδιοτροπίες και παραξενιές μας πριν είναι αργά και μας στερήσει την σωτηρία μας...!

*Ο [π. Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι- Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.